

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

Poslovni broj: UsI-3565/15-6
REPUBLIKA HRVATSKA
POVJERENSTVO ZA ODLUČIVANJE
O SUKOBU INTERESA
BROJ: 7M-U-1361-1K-775-15/16-02-1
PRILJEŽENO: NEPOŠTANO PREDANO POŠTI
..... dana 15-02-2016 20.....
Omot u privitku. Primjerak 1 Priloga

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Upravni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Željki Zrilić Ježek, kao sucu pojedincu, uz sudjelovanje Mirele Gašpert Bertić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Damira Novinića, iz Zagreba, Međugorska 67, kojeg zastupa opunomoćenik Ivan Delić, odvjetnik u Zagrebu, Miramarska 32/VI, protiv tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, Zagreb, Ulica kneza Mutimira 5, radi utvrđivanja statusa dužnosnika, 9. veljače 2016.,

riješio je

Tužba se odbacuje.

Obrazloženje

Tužitelj je podnio tužbu protiv zaključka Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa broj: 711-I-1257-IK-775/15-01-1 od 28. travnja 2015., kojim se utvrđuje da je ravnatelj Agencije za investicije i konkurentnost dužnosnik u smislu članka 3 stavka 1. podstavka 35. Zakona o sprječavanju sukoba interesa, te se na istog primjenjuju odredbe Zakona o sprječavanju sukoba interesa.

Tužitelj osporava zakonitost zaključka tuženika te navodi kako predmetni zaključak nije donesen o postupovnim pitanjima, niti u postupcima administrativne i redovne provjere podataka iz nadležnosti tuženika, nego se njime odlučuje o pravima i obvezama tužitelja, zbog čega isti predstavlja odluku neovisno o tome kako ju je tuženik naslovio, radi čega tuženik i ima pravni interes za podnošenje ove tužbe.

Nadalje, ističe kako tuženik navodi da je odluka donesena na temelju članka 30. stavka 1. podstavka 8. Zakona o sprječavanju sukoba interesa, uz obrazloženje kako je ista nužna u svrhu ispunjenja zakonom propisane obveze tuženika o ustrojavanju, vođenju, ažuriranju i objavi zajedničkog registra dužnosnika. Tužitelj ističe kako tuženik nije ovlašten na donošenje ovakve odluke na temelju citirane odredbe, navodno u svrhu uspostave registra, niti mu je takvo ovlaštenje uopće dano zakonom. Tuženik je naime, ovlašten obavljati poslove iz svoga djelokruga rada i nadležnosti određenih člankom 30. Zakona o sprječavanju sukoba interesa i to samo u odnosu na one osobe za koje je isključivo zakon propisao da su dužnosnici. Drugim riječima tuženi je npr. ovlašten pokrenuti i voditi postupak sukoba interesa samo protiv osoba za koje je zakon propisao da su dužnosnici ili npr. registar ustrojiti i voditi samo o onim osobama za koje je zakon propisao da su dužnosnici, ali zakon ga nigdje ne ovlašćuje da sam donosi odluke o tome tko se smatra dužnosnikom.

Tužitelj naglašava kako je prekoračio ovlasti koje su mu dane zakonom i time je sam sebi izravno prisvojio zakonodavne ovlasti Hrvatskog sabora, s obzirom na činjenicu da

jedino zakon propisuje tko je dužnosnik u smislu odredaba Zakona o sprječavanju sukoba interesa i na kojega se isti primjenjuje.

Tužitelj smatra da si je tuženik u tolikoj mjeri dopustio slobodu tumačenja Zakona o sprječavanju sukoba interesa da je, navodno za potrebe ustroja registra, dao novo tumačenje pojma agencije Vlade Republike Hrvatske i to, kako sam navodi u obrazloženju, ne na način koji bi proizlazio iz odredaba Zakona o Vladi Republike Hrvatske (Narodne novine, broj: 150/11. i 190/14.) i Zakona o sustavu državne uprave (Narodne novine, broj: 150/11. i 12/13.). Kada bi pojam agencije Vlade Republike Hrvatske bilo potrebno drugačije definirati za svrhu koju navodi tuženik, onda bi Zakona o sprječavanju sukoba interesa to zasigurno i predvidio.

Tužitelj se poziva na članak 25. Zakona o osnivanju Agencije za investicije i konkurentnost kojim je propisano da se na pravni status zaposlenika Agencije primjenjuju opći propisi o radu, dok je člankom 14. stavkom 3. Statuta Agencije propisano da Upravno vijeće za svoj rad odgovara Vladi Republike Hrvatske.

Nadalje, Upravno vijeće agencije je 20. lipnja 2012. donijelo odluku o raspisivanju javnog natječaja za ravnatelja i zamjenika ravnatelja Agencije za investicije i konkurentnost. U samom natječaju nije navedeno da bi se radilo o imenovanju na dužnost ravnatelja. Iz zapisnika komisije za predlaganje kandidata za ravnatelja od 31. srpnja 2012., vidljivo je da se radi o izboru kandidata za rado mjesto ravnatelja.

Rješenjem o imenovanju ravnateljem AIK-a od 2. kolovoza 2012., ne navodi se da se radi o imenovanju na dužnost.

Tužitelj ističe da Agencija za investicije i konkurentnost nije osnovana uredbom Vlade Republike Hrvatske radi obavljanja poslova iz njezina djelokruga, niti je uredbom Vlade Republike Hrvatske određen njezin ustroj, niti njome upravlja ravnatelj koji je rukovodeći državni službenik, niti se na istu primjenjuju propisi o sustavu državne uprave i propisi o državnim službenicima i namještenicima, nego je Agencija osnovana zakonom koji propisuje cilj radi kojeg je osnovana i njezinu djelatnost, dok se ustrojstvo uređuje Statutom, a njome sukladno Zakonu upravlja Upravno vijeće, koje za svoj rad odgovara Vladi Republike Hrvatske. Jasno i nedvojbeno se može zaključiti kako Agencija za investicije i konkurentnost nije agencija Vlade Republike Hrvatske i nema niti jedno zakonom propisano obilježje vladine agencije.

Slijedom navedenog, predlaže poništiti osporavani zaključak tuženika.

U odgovoru na tužbu tuženik prvenstveno predlaže tužbu odbaciti jer ne postoje zakonske pretpostavke za vođenje spora, a podredno, ukoliko sud ne odbaci tužbu, predlaže sudu da donese presudu kojom se odbija tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan.

Tuženik ističe da je zaključak deklaratorne naravi i njime tuženik nije odlučio o pojedinačnim pravima, obvezama, odnosno pravnom interesu tužitelja, već je svrha istog bila obavijestiti tužitelja o njegovom statusu koji proizlazi iz samog Zakona.

Tuženik ističe da je na temelju članka 30. stavka 1. podstavka 2. Zakona o sprečavanju sukoba interesa nadležan za ustrojavanje registra radi primjene pojedinih odredbi toga Zakona. Tuženik je na temelju navedene zakonske odredbe, člankom 25. stavkom 2. Pravilnika o načinu rada i odlučivanja Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa (Narodne novine, broj: 105/14.) propisao da radi obavljanja zadaća iz svoje nadležnosti Povjerenstvo ustrojava, vodi, ažurira i na internetskim stranicama objavljuje između ostalih, zajednički Registar dužnosnika. U svrhu ispunjenja navedene obveze, odnosno uspostave Registra dužnosnika, tuženik je prethodno morao utvrditi tko se sve smatra dužnosnikom u smislu odredbi Zakona o sprečavanju sukoba interesa.

Tuženik navodi da je nakon provedene analize odredbi osnivačkog akta Agencije za investicije i konkurentnost, tuženik zaključio da se navedena agencija ima smatrati agencijom Vlade Republike Hrvatske u smislu Zakona o sprječavanju sukoba interesa pa da je stoga

ravnatelj navedene Agencije dužnosnik u smislu Zakona o sprječavanju sukoba interesa, te se na istog primjenjuju odredbe navedenog Zakona.

Tuženik ističe da obveze i ograničenja za tužitelja ne proizlaze iz osporavanog zaključka već iz samog Zakona.

Podredno, ukoliko sud ne odbaci tužbu, tuženik u cijelosti osporava osnovanost tužbe i postavljenog tužbenog zahtjeva, te predlaže sudu za donese presudu kojom se odbija tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan.

U konkretnom slučaju tuženik je uvidom u odredbe Zakona o osnivanju Agencije za investicije i konkurentnost (Narodne novine, broj: 53/12., 56/13. i 152/14. u daljnjem tekstu: Zakon) kojim se uređuje osnivanje navedene Agencije kao javne ustanove radi strukturne podrške povećanju konkurentnosti hrvatskog gospodarstva i poticanju investicija pravnih osoba te djelatnost, ustrojstvo, prava, obveze i izvori sredstava Agencije, utvrdio da je navedena Agencija agencija Vlade u smislu Zakona o sprečavanju sukoba interesa.

Naime, iz odredbi navedenog Zakona proizlazi da je osnivač Agencije Republika Hrvatska, a osnivačka prava i dužnosti u ime osnivača obavlja ministarstvo nadležno za gospodarstvo. Agencija je pravna osoba s javnim ovlastima koja obavlja poslove u okviru djelatnosti propisanih navedenim Zakonom i upisuje se u sudski registar.

Slijedom navedenog, predlaže tužbu odbaciti, podredno donijeti presudu kojom se tužbeni zahtjev odbija.

Tužba nije dopuštena.

Odredbom članka 17. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14.) propisuje se da je tužitelj u upravnom sporu fizička ili pravna osoba koja smatra da su joj prava i pravni interesi povrijeđeni pojedinačnom odlukom, postupanjem javnopravnog tijela, odnosno propuštanjem donošenja pojedinačne odluke ili postupanja javnopravnog tijela u zakonom propisanom roku ili sklapanjem, raskidom ili izvršavanjem upravnog ugovora.

Dakle, tužitelj je osoba čija su prava i pravni interesi povrijeđeni u upravnom postupku konačnim upravnim aktom.

Tužitelj osporava zakonitost donesenog zaključka Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, navodeći u bitnom da se istim odlučuje upravo o njegovim pravima i obvezama. Međutim, prema ocjeni ovoga Suda, predmetni zaključak je deklaratorne prirode jer se istim načelo utvrđuje da je ravnatelj Agencije za investicije i konkurentnost po svom položaju dužnosnik u smislu članka 3. stavka 1. podstavaka 35. Zakona o sprječavanju sukoba interesa (Narodne novine broj: 26/11., 12/12., 126/12., 48/13.), neovisno koja osoba u određenom trenutku obnaša funkciju ravnatelja ove Agencije, te mu je svrha otkloniti postojanje bilo kakve dvojbe o statusu ravnatelja i njegovih konkretnih prava i obveza koje proizlaze iz ovog Zakona.

Slijedom navedenog, osporenim zaključkom nije rješavano o kakovom pravu i pravnom interesu tužitelja.

Odredbom članka 30. stavka 1. točke 2. Zakona o upravnim sporovima propisano je da će sud rješenjem odbaciti tužbu jer ne postoje pretpostavke za vođenje spora, ako utvrdi da se pojedinačnom odlukom, postupanjem ili upravnim ugovorom ne dira u pravo ili pravni interes tužitelja.

S obzirom na sve navedeno, na temelju odredbe članka 30. stavak 1. točke 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučeno je kao u izreci ovog rješenja.

U Zagrebu, 9. veljače 2016.

Sutkinja:
Željka Zrilić Ježek, v.r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave rješenja. Žalba protiv rješenja ne odgađa izvršenje rješenja (članak 67. Zakona o upravnim sporovima).

DNA:

1. Ivan Delić, odvjetnik, 10 000 Zagreb, Miramarska 32/VI
2. Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa, 10 000 Zagreb, Ulica kneza Mutimira 5
3. U spis

Za točnost otpavka – ovlašteni službenik:
Martina Rob

